

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 14.1.2014
C(2014) 16 final

Vážený pane předsedo,

Komise by chtěla poděkovat Senátu za jeho stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o změně nařízení (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů, a nařízení (EHS) č. 2027/97 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel (COM(2013) 130 final).

Komise by se ráda vyjádřila k řadě specifických připomínek vznesených Senátem.

Pracovně právní spory a předletová prohlídka na seznamu mimořádných okolností

Návrh definuje „mimořádné okolnosti“ v souladu s rozhodnutím Evropského soudního dvora ve věci C-549/07 (Wallentin-Hermann), tj. jako událost, jež svou povahou ani původem není vlastní běžnému výkonu činnosti dotčeného leteckého dopravce a je mimo jeho skutečnou kontrolu.

Pokud jde o pracovně právní spory, 14. bod odůvodnění stávajícího nařízení (ES) č. 261/2004 již zahrnuje stávky mezi mimořádné okolnosti, které postihují provoz provozujícího leteckého dopravce.

Aby letecká společnost neplatila náhradu, musí prokázat, že zpoždění při příletu/zrušení letu bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi a že tomuto zpoždění/zrušení letu by nebylo možné zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření (dvojitý test). Z tohoto důvodu by v návrhu Komise stávka automaticky neznamenal osvobození od náhrady: letecký dopravce také musí prokázat, že přijal veškerá přiměřená opatření, která mohl v souvislosti se stávkou přijmout, aby zabránil zpoždění či zrušení letu.

Pokud jde o technická selhání zjištěná během předletové prohlídky, návrh Komise potvrzuje názor Senátu, že tyto by neměly být považovány za mimořádné okolnosti.

Vážený pan Milan Štěch
předseda Senátu
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAGUE 1

Komise by také chtěla připomenout, že mimořádné okolnosti mohou vést pouze k osvobození od náhrady, avšak pomoc (například přesměrování, strava či občerstvení a v případě potřeby ubytování) musí být zajištěna za všech okolností.

Vyjasněním pojmu „mimořádné okolnosti“ návrh zvyšuje jistotu leteckých společností i cestujících, pokud jde o okolnosti, za kterých je náhrada očekávána.

Mezní lhůta pro odškodnění

Komise navrhla změnit mezní lhůty pro náhrady za zpoždění letu s cílem zohlednit jejich finanční důsledky pro letecké dopravce a zabránit nepříznivým vedlejším účinkům pro cestující, jako je například zrušení letů nebo zvýšené ceny letenek.

Stávající náhrada za zpoždění delší než 3 hodiny vychází z rozsudku Evropského soudního dvora (případ Sturgeon C-402/07). Komise navrhla zvýšit mezní lhůtu pro náhradu ze tří na pět hodin pro všechny lety uvnitř EU a pro všechny lety mimo EU, které jsou kratší než 3 500 km. Pro dálkové lety mimo EU by byla tato mezní lhůta zvýšena na 9 hodin pro lety mezi 3 500 a 6 000 km a na 12 hodin pro lety delší než 6 000 km.

Mezní hodnoty byly zvoleny na základě objektivních údajů, které udávají časové lhůty, ve kterých mohou letečtí dopravci přiměřeně řešit příčiny zpoždění. Zatímco pět hodin představuje v případě velké většiny letů přiměřenou časovou lhůtu, u dálkových letů delších než 3 500 km je často pro řešení provozních problémů nutná delší doba. To je způsobeno vzdáleností od domovské základny leteckého dopravce a časem, který by potřeboval k poskytnutí náhradních dílů, náhradního letadla a / nebo jiné posádky do velmi vzdáleného místa určení. U takových dálkových letů by pět hodin mohla být na odstranění příčin zpoždění nerealně krátká doba. Posouzení dopadů přiložené k návrhu (SWD(2013) 62) analyzuje tuto otázku velmi podrobně.

Vstup revidovaného nařízení v platnost

Pokud jde o připomínku Senátu, podle níž nebude pro vnitrostátní provedení k dispozici dostatek času, bere Komise na vědomí návrh prodloužit lhůtu alespoň o dva roky.

Alternativní řešení sporů a řešení sporů online

Pokud jde o používání nástrojů pro alternativní a online řešení sporů mezi leteckými dopravci a cestujícími, Komise sdílí názory vyjádřené Senátem a k tomuto účelu zahrnula do návrhu čl. 16a odst. 3, který zní: „V souladu s příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy každý členský stát určí vnitrostátní subjekt či subjekty odpovědné za mimosoudní řešení sporů mezi leteckými dopravci a cestujícími v souvislosti s právy, na něž se vztahuje toto nařízení.“

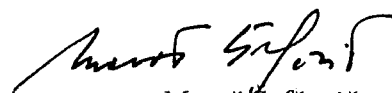
Komise společně se zákonodárci pracuje na dalším doladění ustanovení tohoto článku.

Zdržení na odbavovací ploše

Komise bere na vědomí stanovisko Senátu, ve kterém se navrhuje snížit mezní lhůtu zdržení na odbavovací ploše, po němž má cestující právo na poskytnutí péče a náhradu.

Komise věří, že se jí podařilo rozptýlit obavy Senátu, a těší se na pokračování vzájemného politického dialogu v budoucnosti.

S úctou

*Maroš Šefčovič
místopředseda*